

"गोड मुलांनो, बाबांचे हे एक आश्चर्यकारक दुकान आहे, ज्यामध्ये सर्व विविध प्रकारचे सामान मिळते, त्या दुकानाचे तुम्ही मालक आहात "

परश्रव:- या आश्चर्यकारक दुकानीची नक्कल कोणीही करू शकत नाही, का?

उत्तर:- कारण की ते स्वतः सर्व खजान्याचे भांडार आहेत. ज्ञानाचे, सुखाचे, पवित्रतेचे इ. सर्व गोष्टीचे सागर आहेत. ज्याला जे हवे ते मिळू शकते. निवृत्ती मारगामधील सन्याशांकडे हे सामान मिळू शकत नाही. कोणीही स्वतःला बाबासारखे सागर म्हणवून घेऊ शकत नाही.

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहान पा लिया...

ओम शान्ती. आता विश्वपित्याच्या समोर मुलं बसलेली आहेत. यांना जगतपिता किंवा ब्रह्मदेवचे दादा म्हणता येईल. आशा भाग्यवान मुलांना बाबा आणि दादा संपूर्ण ज्ञान देत आहेत. मर्यादित ज्ञान आता संपले. आता वडीलांचे कडून अमर्यादित वारसा घ्यायचा आहे. हे एकच दुकान आहे. आमहाला काय पाहिजे हे मनुष्याला माहित नाही. ब्रह्मदेवा विश्वपित्याचे दुकान तर खूपच मोठे आहे. त्यांना सुखाचा सागर, पवित्रतेचा सागर, आनंदाचा सागर, ज्ञानाचा सागर ... एखाद्या मोठ्या दुकानदाराकडे विविध प्रकारचे सामान असते. तर हे आहेत ब्रह्मदेव विश्वपिता, यांच्या जवळ तर विविध प्रकारचे सामान आहे. काय काय आहे ? बाबा ज्ञानाचे सागर आहेत. सुखाचा, शांतीचा सागर आहे. त्यांच्याकडे हे आश्चर्यकारक अलौकिक सामान आहे. त्यांचे गायन आहे सुखकरता दुःखहरता. एक बाबाचे दुकान सोडले तर अशाप्रकारे दुसरे दुकान नाही. ब्रह्मा विष्णू शंकर यांच्याकडे काय सामान आहे ? काहीही नाही. सरवात श्रेष्ठ सामान बाबांच्या जवळ आहे, म्हणूनच त्यांचे गायन केले जाते-तुम्ही हो माता, पिता तुम्हीच..... अशाप्रकारे कुणाची महिमा गायली जात नाही. मनुष्य शांती मिळण्यासाठी किती भटकत असतात. कोणाला औषध हवे तर कोणाला काय पाहिजे. ही सर्व मर्यादित दुकाने आहेत. सारखा विश्वात, सरवांच्या जवळ मर्यादित, सिमित सामान आहे. हा एकच विश्व पिता आहे, ज्याच्याकडे अमर्यादित खजाने आहेत, म्हणूनच त्यांचे गायन आहे पतित-पावन, मुक्ती जीवन मुक्तिदाता, ज्ञानाचे सागर, आनंदाचे सागर. सर्व विविध सामान आहे. यादी करायची तर खूपच मोठी होईल. ज्या पित्याकडे हे सामान आहे, त्यावर मुलांचाही हक्क आहे. परंतु हे कोणाच्या बुद्धीमध्ये येत नाही. की, अशा पित्याची आमही मुलं आहोत, तर पित्याच्या परंपरेचे आमही मालक असायला हवे. बाबा येतात पण भारतातच. बाबांच्या कडे ज्या विविध वस्तू आहेत, त्या बरोबर घेऊन येतात, त्या वस्तू मिळवण्यासाठी तर मुलांना जावे लागत नाही. बाबा म्हणतात मलाच कल्प-कल्प यावे लागते. कल्पाच्या संगमावर येऊन सर्व गोष्टी देऊन जातो. मी जे तुम्हाला साहित्य देतो ते पुन्हा मिळू शकत नाही. अर्ध्या कल्पासाठी तुमचे भांडार भरपूर होतात. अशी कोणतीही चीज वस्तू राहत नाही की ज्यासाठी तुम्हाला मागावे लागेल. वैश्विक नाटका परमाणे, तुम्ही सर्व वारसाहक्क घेऊन पुन्हा हळू हळू शिडी उतरता. पुनर्जनम पण जरूर घ्यावाच लागेल. ८४ जनम पण घ्यावे लागतात. ८४ चे चक्र म्हणतात परंतु अर्थ समजत नाहीत. ८४ च्या चक्रा ऐवजी चौर्यांशी लाख जनम म्हणतात. माया चुका करवते. हे सर्व आता तुम्ही समजू शकता पण पुढे विसरून जाता. यावेळेला ही सामग्री घेतात व सतयुगात राज्य करता. परंतु त्यांना हे आठवत नाही की हि राजाई आमहाला कोणी दिली ? लक्ष्मीनारायणचे राज्य कधी होते ?

सर्वगांच्या सुखाचे वरणन केले जाते. सर्व विविध सुख दिली जातात. त्यानंतर पुढे हे सुख सुद्धा प्रायः लोप होते. अर्ध्या कल्पा नंतर रावण येऊन सर्व सुख हिरावून घेतो. एखाद्यावर रागवल्यास म्हणतात ना, तुझ्या शरीरातील सर्व गुण व शक्ती संपलेल्या आहेत. तुम्ही पण जो सर्वगुणसंपन्न 16

कला संपूर्ण होता. त्या सर्व कला नष्ट झाले लया आहेत. एक पित्याशिवाय दुसरे कोणाचेही हे गायन नाही. म्हणतात ना पैसा असले तर लाडका ना फिरून या. विचार करा की, सवर्णगामध्ये किती भरपूर धनसंपत्ती होती. आता ती थोडीच आहे. सर्व नष्ट होते. धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट बनतात. मग त्यामुळे धनसंपत्तीही गायब होऊन जाते व पतित बनायला सुरुवात होते. बाबा समजावून सांगतात. तुम्हाला भरपूर धनसंपत्ती दिली होती. तुम्हाला हिरया प्रमाणे मौल्यवान बनविले होते. तुम्हास दिलेली धनसंपत्ती आपण कोठे हरवून बसलात? आता पुन्हा बाबा म्हणतात की आपला वारसा हक्क पुरुषार्थ करून मिळवा. तुम्हाला माहीतच आहे की बाबा आमहाला पुन्हा सवर्णाची बादशाही देत आहेत आणि म्हणतात की हे मुलांनो माझी आठवण करा की, ज्यामुळे तुमच्या आत्म्यावर जो गंज चढलेला आहे तो निघून जाईल. मुलं म्हणतात बाबा आमही विसरून जातो. हे काय? कन्या जेव्हा लग्न करते तेव्हा तिला पतिचा विसर पडतो काय? मुलं कधी आपल्या पित्याला विसरतात काय? बाबा तर दाता आहेत. वारसा मुलांना घ्यायचा आहे. तर जरूर आठवण करावी लागेल. बाबा समजाऊन सांगतात. बऱ्याच कालावधीनंतर भेटलेल्या गोड-गोड मुलांनो - आठवणीच्या प्रवासात राहाल तर विकर्म विनाश होईल. दुसरा कोणताही उपाय नाही. भक्ती मार्गामध्ये तीर्थयात्रा गांगासना इ. जे करत आलेले आहात, त्यामुळे पतित बनतच आलेले आहात. प्रगतीचा प्रश्नच नाही. तसा कायदा नाही. सर्वांचीच उतरती कला आहे. असं जे म्हणतात अमका भक्ती मध्ये गेला. हे खोट बोलतात. परत कोणीही जाऊ शकत नाहीत. बाबा आलेले आहेत तुम्हाला १६ कला संपूर्ण बनवण्यासाठी. तुम्हीच तर गात होता ना. मज-निरगुण मध्ये काहीच गुण नाहीत.... आता तुम्हाला माहीतच आहे की बाबा तुम्हाला गुणवान बनवतात. आमहीच गुणवान पूज्य होतो. आमहीच वारसा मिळवलेला होता. पाच हजार वर्षे झाली. बाबा पण म्हणतात की मला वारसा देऊन गेलो होतो. शिवजयंती रक्षाबंधन दसरा इत्यादी सन साजरे करतात. परंतु आता काहीही समजत नाहीत. सर्व काही विसरून जातात. पुन्हा बाबा येऊन आठवण करून देतात. तुम्हीच होता, पुन्हा तुम्ही राज्य भाग्य गमावलेले आहे. बाबा समजावून सांगतात. आता ही सारी दुनिया पुरानी जडजडीभूत आहे. दुनिया तर हीच आहे. हा भारतच नवा होता, आता पुन्हा पुराना झालेला आहे. सवर्णात नेहमी सुख असते. पुन्हा दवापार पासून जेव्हा दुःख सुरू होते. तेव्हापासून पुन्हा वेदशास्त्र आधी बनतात. भक्ती करता करता जेव्हा तुम्ही भक्तीपूर्ण करता तेव्हा भगवान येतात ना. ब्रह्माचा दिवस व ब्रह्माची रात्र अर्धा अर्धा असलेला ना. ज्ञानाला दिवस व भक्तीला रात्र म्हणतात त्यांनी तर कल्पाची आयुष्य मर्यादा उलटी सुलटी केलेली आहे. तर प्रथम तुम्ही सर्वांना बसून बाबाची महिमा ऐका. बाबा ज्ञानाचा सागर आहे. शांतीचा सागर आहे. कृष्णाला थोडेच म्हणता येईल - निराकार, पतित पावन, सुखाचा सागर... नाही त्याची महिमाच वेगळी आहे. दिवस रात्रीचा फरक आहे. शिव परमात्मालाच बाबा म्हणतात. कृष्णाला बाबा हे अक्षर शोभत नाही. केवढी मोठी चूक आहे! पुन्हा लहान-लहान चुका करत १०० टक्के विसरलेले आहेत. सन्याशांना याचा फायदा मिळत नाही. मूळतःच ते निवृत्ती मार्गाचे आहेत. तुम्ही आहात प्रवृत्ती मार्गाले. तुम्ही संपूर्ण निर्विकारी होता. निर्विकारी दुनिया होती. ही आहे विकारी दुनिया. पुन्हा म्हणतात - काय सतयुगात मुले जन्माला येतच नव्हती? तिथे सुद्धा विकार होते. आरे, सतयुग आहे. संपूर्ण निर्विकारी दुनिया. संपूर्ण निर्विकारी, पुन्हा विकारी कसे काय बनू शकतात? पुन्हा सतयुगात इतके मनुष्य असणे हे कसे काय शक्य आहे? तिथे इतके मनुष्य असणे थोडेच शक्य आहे. भारताच्या शिवाय इतर कोणताही खंड असणार नाही. ते म्हणतात पण आमहाला पटत नाही. हे जग तर सदैव बहरलेले असते. काहीही समजत नाही. बाबा समजावून सांगतात की भारत सुवर्ण काळात होता. आता तर लोहकाळत, पतथरबुध्दी आहे. आता तुम्ही मुलांनी हे नाटक समजून घेतलेले आहे. गांधी इत्यादी रामराज्य हवे असं म्हणत असताना, पुढे महाभारत लढाई सुरू झाली. बस सर्व खेळ खेलास. पुढे काय झाले? काहीही दाखवलेले नाही. बाबा बसून या गोष्टी सांगतात. हे तर बिलकुल सोपे आहे. शिवबाबा निश्चितच येतात म्हणून तर शिवजयंती सादर करतात. शिव बाबा आहेत सवर्णाचे निर्माते. सवर्णाचे दरवाजे उघडणारे परमपिता. शिव बाबांनी सवर्णाचे दरवाजे उघडले ते सर्व सवर्णातच येतील. जेव्हा येथे नरक असतो तेव्हाच शिवबाबा येतात सवर्ण बनविण्यासाठी. शिवबाबा सवर्णाचे दरवाजे उघडतील आणि नरकाचे दरवाजे बंद करतील. या गोष्टी काही अवघड

नाहीत. महिमा फक्त एक शिव बाबा ची आहे. शिवबाबाचे हे एकच अलौकिक दुकान आहे. सर्व आत्म्यांचे पिता शिवबाबा आहेत. या विश्व पित्याकडून भारताला स्वर्गाचे सुख मिळते. विश्वपिता शिवबाबा स्वर्गाची स्थापना करतात. खूप सुख होत. मग आमही नरकामध्ये का पडलेले आहोत? हे कोणालाच माहीत नाही. बाबा समजावून सांगतात की तुम्हीच देवी-देवता होता आणि तुम्हीच पतित बनलेले आहात. देवी देवतांनाच 84 जनम घ्यावे लागतात. आता येऊन पतित बनलेले आहात त्यांनाच पुन्हा पावन बनवायचे आहे. बाबा चा जनम आहे त्याच प्रमाणे रावणाचाही जनम आहे. हे कोणालाच माहीत नाही. कोणालाही विचारा की तुम्ही रावणाला केवहापासून जाळता? हे अनादी काळापासून चालत आलेले आहे असंच म्हणतील. या सर्व गूढ गोष्टीचे 'राज' बाबा समजून सांगतात. त्या परमपिता शिव परमात्म्याच्या एकाच झोपडीची महिमा आहे. सुख शांती पवित्रता मनुष्याला मनुष्याकडून मिळू शकत नाही. फक्त एकाला थोडीच शांती मिळालेली होती. ते खोटे बोलतात की फलाण्या कडून शांती मिळाली. अरे खरी शांती तर शांतीधाम मध्येच मिळणार आहे. इथे तर एकाला शांती मिळाली तर दुसरा अशांत करेल. आणि दोघेही अशांत होतील. खरतर सुख, शांती, पवित्रता इ. गोष्टींचा खरा व्यापारी एक शिव बाबाच आहे. त्यांना भेटूच व्यापार करा. म्हणूनच त्यांना म्हणतात सौदागर, पवित्रता सुख शांती संपत्ती सर्वकाही त्यांच्याजवळ आहे. अपरापत कोणतीच गोष्ट नाही. स्वर्गाचे तुम्हाला राज्य मिळते जे शिवबाबा देण्यासाठी आलेले आहेत. घेणारे घेत घेत थकून जातात. खरतर मी येतो देण्यासाठी. आणि तुम्ही घेण्यामध्ये आळशी बनता. आणि मुले म्हणतात, बाबा मायेची वादळ येतात. हा तुम्हाला पद ही खूप श्रेष्ठ परापत होते. तुम्ही स्वर्गाचे मालक बनता ही काय कमी गोष्ट आहे? यासाठी थोडी मेहनत करावी लागेल. श्रीमंतावर चालत राहा. शिवबाबा ची मदत तर मिळतच आहे. ती पुन्हा दुसऱ्यांना पण द्यावी लागेल. दान करावी लागेल. पवित्र बनायचं असेल तर पाच विकारांचे दान जरूर द्यावेच लागेल. मेहनत तर करावीच लागेल. बाबांची आठवण करावीच लागेल. मुख्य आहे, 'आठवण, ज्यामुळे बुध्दिवरील गज निघून जाईल. प्रतिज्ञा पण जरूर करा की बाबा आमही विकारांमध्ये कधीच जाणार नाही. कोणावर रागवणार नाही. आपल्या आठवणी मध्ये जरूर राहू नाही तर इतके विकरल विनाशकसे काय होतील? बाकी ज्ञान तर एकदम सोपे आहे. 84 जनमांचे चक्र कसे पूर्ण करतो ही गोष्ट तुम्ही कोणालाही समजावू शकता. बाकी आठवणी मध्येच मेहनत आहे. भारताचा पुराना योग प्रसिद्ध आहे. काय ज्ञान देतात? "मनमना भव" अर्थात "मामेकं मया दकरो" तर तुमचे विकरल विनाश होतील. तुम्ही गात पण होता, आपण जेव्हा याल तेव्हा इतर सर्व सगळे तोडून, एक आपल्याशी सगळे जोडून आपल्यावर समर्पण होईन. एक तुमच्या शिवाय इतर कोणाचेही आठवण करणार नाही. प्रतिज्ञा केलीच आहे तर मग विसरला का? म्हणतात ना हाथ काढे दिलेलं यारडे कर्मयोगी तर तुम्हीच आहात. धंदा आदी करताना बुध्दीयोग एक बाबांशी लावायचा आहे. एक माशुक बाबा स्वतः सांगतात तुम्ही अशीकांनी अर्धा कल्प माझी आठवण केलेली आहे. आता मी आलेलो आहे. "माझी आठवण करा" ही आठवणच कृष्णाकृष्णाला विसरते. या मध्येच खरी मेहनत आहे. कर्मातित अवस्था परापत झाल्यास मग हे शरीरच सोडावे लागेल. ज्यावेळी राजधानी स्थापन होईल त्यावेळी तुम्हाला कर्मातीत अवस्था परापत होईल. आता तर सर्व पुरुषार्थी आहेत. सर्वात जास्त मममा, बाबा आठवण करतात. सूक्ष्म वतनमध्ये सुद्धा तेच दिसतात.

बाबा समजावून सांगतात.- मी ज्याच्या शरिरात प्रवेश करतो त्याचा हा शेवटचा जनम आहे. तोही पुरुषार्थ करत आहे. कर्मातीत अवस्था आता कोणाला परापत झालेली नाही. कर्मातीत अवस्था परापत झाल्यास हे शरीर राहू शकत नाही. बाबा तर या गोष्टी खूप सुंदर रितीने समजावून सांगतात. आता समजून घेणार्याच्या बुध्दीवर आहे. स्वर्गाची निर्मिती करणारा पिता एकच आहे. त्याच्या जवळच ज्ञानाचा सार भांडार आहे. तोच खरा जादुगर आहे. अन्य कोणाकडून सुख शांती पवित्रतेचा वारसा मिळू शकत नाही. बाबा खूप सुंदर रिती समजावून सांगतात. मुलांच्या कडून धारणा करून घेतात आणि करवून पण घेतात. जितक्या धारणा करतात तितका वारसा मिळतो. दिवसे दिवस खूप शक्तिशाली ज्ञान मिळत जात आहे. लक्ष्मीनारायण कडे पहा किती सुंदर व गोड आहेत. त्यांच्यासारखे गोड

बनायला हं व. अचछा .

ठे मिठे शिथीलदे बच्चोः प्रति मात पिता बाप दादा का याद प्यार और गुड मॉर्निंग. रूहानी बच्चो को नमसत्ते. अन्य कोणतयाही सतसंगामध्ये कशाप्रकारे बोलल जात का? ही आमची बिल्कुल नवी भाषा आहे . जयाला(सपिरिच्युअल नॉलेज) "अध्यात्मिक ज्ञान " म्हटले जाते , अचछा

धारणे साठी सारांश :-

१) बाबांच्या कडून जे सुख शांती पवित्रता इ. चा खजाना मिळतो तो सर्वांना द्यायचा आहे . प्रथम विकाराचे दान देऊन पवित्र बनायचे आहे . मग अविनाशी ज्ञान धनाचे दान करायचे आहे .

२) देवता प्रमाणे गोड बनायचे आहे . बाबांच्या बरोबर जी प्रतिज्ञा केलेली आहे . ती सदा स्मृतीत ठेवायची आहे

आणि बाबांच्या आठवणीत राहून विकर्म विनाश पण करायचे आहे .

वरदान:- आपल्यासाठी व सर्व आत्म्यांचे साठी कायद्याचे पालन करणारे कायदे करणारे लाभ मे कर सो न्यू वरल्ड मे कर भव.

जे स्वतः प्रति लाभ फुल बनतात. ते दुसऱ्यांच्या साठी सुद्धा कायदे शीर बनू शकतात. जे स्वतः कायदा मोडतात ते दुसऱ्यावर कायदा लावू शकत नाहीत. यासाठी आपणच आपले निरीक्षण करा सकाळी उठल्यापासून संध्याकाळी झोपेपर्यंत मनसा, संकल्प, वाणी द्वारा करमामध्ये संबंध संपर्क मध्ये एक दुसऱ्याला सहयोग देण्यामध्ये, सेवेमध्ये कुठे लाभ बरे करत नाही ना ? जे कायदा करणारे आहेत ते लाभ बरे करू शकत नाहीत . जे यावेळी कायदा बनविणारे म्हणतात तेच शांती स्थापन करणारे नवीन दुनिया बनविणारे बनतात.

बोधवाक्य:- कर्म करत असताना कर्माच्या चांगल्या व वाईट प्रभावाखाली न येणे म्हणजेच कर्मा तीत अवस्था आहे .

||| ओम शांती |||